

Dosarul nr. 2ra-746/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani – I. Rabei

Instanța de apel: CA Bălți – I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca - Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Snejana Brînză și Elena Cebotari în pricina civilă la acțiunea Elenei Cebotari împotriva lui Motruc Mihail, intervenient accesoriu Patric Constantin cu privire la obligarea demolării construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 12 noiembrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 11 februarie 2015, prin care s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată,

C O N S T A T Ă :

Cebotari Elena la data de 18 august 2009 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Motruc Mihail cu privire la obligarea demolării construcției (f.d. 1, vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat, că este proprietara terenului cu suprafața de 0,05 ha din str. Ostaf 23, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani, repartizat în proprietate privată în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. În decada a doua a lunii iunie 2009, alături de terenul său a început o construcție numai la 1,2 m de la hotarul terenurilor contrar normelor anti-incendiare СНИП 2.01.-89, anexa 1, tabelul 1, care prevede distanța anti - incendiară între clădiri de gradul II de rezistență la foc trebuie să fie nu mai puțin de 6 m.

Astfel, deoarece ea intenționează să construiască casă cu două nivele și din cauza că Motruc Mihail nu a respectat distanța de 3 m., pînă la hotarul terenurilor, deja se încalcă normele СНИП 11-4-79, pct. 9-19 privind normele de iluminare și insolare, care prevăd că construcția trebuie să fie de 3 metri de la hotar.

Reclamanta mai menționează, că s-a adresat în scris privind soluționarea problemei către proiectant și arhitectorul proiectului, ultimul i-a cerut lui Motruc Mihail să stopeze lucrările de construcție, să strămute temelia casei la distanța convenită de la hotarul terenului, însă lucrările de construcție continuă.

Astfel, i s-a încălcat drepturile sale, deoarece și ea dorește să construiască o casă de locuit cu două nivele, fiind proiectată mai înaltă decât casa lui Motruc Mihail, însă

cerințele normelor referitor la distanța dintre casele din vecinătate nu-i permite, neavând intenția de a modifica proiectul casei sale și de a micșora suprafața construcției.

Reclamanta consideră, că construcția începută de către Motruc Mihail este nelegitimă, iar lucrările de construcție pasibile de a fi sistate cu amplasarea construcției conform normelor în vigoare.

La data de 08 octombrie 2014 avocatul Snejana Brînză în interesele Elenei Cebotari a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd obligarea lui Motruc Mihail să demoleze construcția amplasată pe str. Corlăteni 16, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani, cu strămutarea construcției la o distanță de 3 m. de la hotarul terenului din str. Ostaf, 23, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani (f.d. 203 , vol. II).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamanta a concretizat temeiul juridic al acțiunii, invocînd, că prin edificarea de către Motruc Mihail a construcției la o distanță de 1,3 m. în loc de 3 m. de la linia de hotar cu terenul învecinat din str. Ostaf 23, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani, îngădindu-se dreptul de proprietate al reclamantei Cebotari Elena asupra terenului. De asemenea, a invocat încălcarea dreptului de vecinătate, care reprezintă o limitare legală a dreptului de proprietate privată.

Consideră, că prin prisma art. 379 Cod Civil, construirea casei de către Motruc Mihail la distanța mai mică de 3 m de la hotarul terenului său constituie atentare inadmisibilă asupra terenului ce nu poate fi tolerată. Reclamanta a solicitat de la bun început să fie respectată distanța de 3 m. de la hotar, cerință ce a fost neglijată de Motruc Mihail, ceea ce duce la îngădirea dreptului de proprietate a reclamantei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani din data de 11 februarie 2015 acțiunea înaintată de către Elena Cebotari a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 83, vol.III).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe avocatul Snejana Brînză a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie obligat Motruc Mihail să demoleze construcția de pe terenul din str. Corlăteni 16, com. Corlăteni, r-nu Rîșcani, edificată la doar 1,3 m. de la linia de hotar a imobilelor învecinate din str. Corlăteni 16, com. Corlăteni r-nul Rîșcani și din str. Ostaf 23, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani, cu strămutarea construcției în litigiu la 3 m. de la linia de hotar, care desparte imobilele respective (f.d. 104-107, vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 12 noiembrie 2015 s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărîrea primei instanțe din data de 11 februarie 2015 (f.d. 129, vol. III).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat prevederile СНиП 2.01.-89, anexa 1 pct. 2.12, potrivit cărora distanța dintre ferestrele caselor amplasate pe sectoare învecinate, trebuie să fie nu mai puțin de 6 m., normele anti – incendiare СНиП 2.01.-89, anexa 1, tabel 1, prevede că distanța anti- incendiară între clădiri de gradul II de rezistență la foc trebuie să fie nu mai puțin de 6 m., astfel, distanța urmează să fie calculată între două construcții existente. La caz s-a constatat că exista o singură construcție pe terenul din str. Corlăteni 16, com. Corlăteni, r-nul Rîșcani, iar pe terenul vecin nu există careva construcții.

Nerespectarea distanței de 3 m pînă la hotarul terenului nu demonstrează influența negativă asupra terenului vecin și nu constituie încălcarea dreptului de vecinătate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Snejana Brînză în interesele Elenei Cebotari la data de 09 februarie 2016 a depus recurs, prin care a solicitat,

admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d. 141-143, vol. III).

Cebotari Elena, invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 09 februarie 2015 a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată (f.d 147-152, vol. III).

În motivarea recursurilor recurentele au invocat, că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat normele СНиП.

La data de 24 martie 2016 intervenientul accesoriu Patric Constantin a depus referință (f.d. 162-164, vol.III).

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la data de 12 noiembrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 07 decembrie 2015, recepționată de către avocatul Snejana Brînză la data de 08 decembrie 2015 (f.d. 138, vol. III), confirmare privind recepționarea acesteia de către Cebotari Elena la materialele dosarului lipsește.

Recursurile declarate de către avocatul Snejana Brînză și de Elena Cebotari, se consideră a fi depuse în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de avocatul Snejana Brînză și de către Elena Cebotari sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile declarate de către avocatul Snejana Brînză și de către Elena Cebotari asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către avocatul Snejana Brînză și de către Elena Cebotari inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către avocatul Snejana Brînză și Elena Cebotari împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 noiembrie 2015, în pricina civilă la acțiunea Elenei Cebotari împotriva lui Motruc Mihail, intervenient accesoriu Patric Constantin cu privire la obligarea demolării construcției.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas